

ด่วนที่สุด

ที่ รง 0204.5/ 2811

กระทรวงการคลัง

โดยถือเป็นมติคณะรัฐมนตรี เรื่องที่.....

๖๔๘๖

๒/๕๔๖

๓๑ ต.ค. ๔๙

๒๙/๑๐/๔๙

๘.๐๐ น.

๑๖.๒๕ น.

กระทรวงแรงงาน

ถนนมิตรไมตรี ดินแดง กทม. 10400

30

ตุลาคม 2549

เรื่อง การพิจารณาทบทวนอัตราค่าจ้างขั้นต่ำปี 2549

31 ต.ค. 2549

จัดเข้าวาระ

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการ ด่วนที่สุด ที่ นร 0504/16464 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2547

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 7) ลงวันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2549 จำนวน 100 ฉบับ
 2. คำชี้แจงประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 7) จำนวน 100 ฉบับ
 3. สรุปผลการประชุมคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ 16 ครั้งที่ 8/2549 จำนวน 100 ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบแต่งตั้งคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ 16 เพื่อให้มีอำนาจหน้าที่กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำพื้นฐาน ตลอดจนเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายค่าจ้างและการให้ข้อเสนอแนะภาคเอกชนเกี่ยวกับการกำหนดค่าจ้างและการปรับค่าจ้างประจำปี และหน้าที่อื่นตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 นั้น

สืบเนื่องจากสถานะเศรษฐกิจปัจจุบัน ซึ่งราคาน้ำมันมีการปรับตัวสูงขึ้นเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง แม้ว่าในช่วงปลายปี 2549 ราคาน้ำมันมีการปรับลดลงก็ตาม ส่งผลให้ราคาสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นในการครองชีพของผู้ใช้แรงงานมีการปรับราคาเพิ่มขึ้นหรือลดขนาดหรือประมาณลง คณะกรรมการค่าจ้างได้เฝ้าติดตามภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างใกล้ชิด จึงได้สั่งการให้คณะกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำทุกจังหวัดพิจารณาทบทวนอัตราค่าจ้างขั้นต่ำปี 2549 ใหม่ เพื่อให้อัตราค่าจ้างขั้นต่ำมีความเหมาะสม เป็นธรรม สอดคล้องกับภาวะค่าครองชีพของผู้ใช้แรงงานในปัจจุบัน

กระทรวงแรงงานได้รับรายงานจากคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ 16 ว่าได้มีการพิจารณาทบทวนอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี 2549 ที่ได้มีการประกาศใช้เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2549 เป็นต้นมา โดยคณะกรรมการค่าจ้างได้นำข้อมูล.....

ได้นำข้อมูลตามหลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาพิจารณาและความเห็นของคณะกรรมการผู้แทนนายจ้าง ลูกจ้าง และผู้แทนภาครัฐทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ปรับปรุงอัตราค่าจ้างขั้นต่ำปี 2549 ใหม่ โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2550 ตามประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 7) ลงวันที่ 30 ตุลาคม 2549 รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

ในการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ คณะกรรมการค่าจ้างมีแนวคิดและหลักเกณฑ์ ดังนี้

1) แนวคิดเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ หมายถึง อัตราค่าจ้างที่เพียงพอสำหรับแรงงานไร้ฝีมือ 1 คน ให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ตามสมควรแก่สภาพเศรษฐกิจและสังคมในท้องถิ่นนั้น

2) แรงงานไร้ฝีมือ หมายถึง แรงงานที่มีวุฒิการศึกษาไม่เกินชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งที่เพิ่งจบการศึกษาหรือจบมาหลายปีแล้ว แต่ไม่เคยทำงานหรือเคยทำงานมาแล้ว แต่รวมระยะเวลาการทำงานเท่ากับงานที่ทำอยู่ในปัจจุบันไม่เกิน 1 ปี

3) การปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ มุ่งจะคุ้มครองและเป็นหลักประกันรายได้ขั้นต่ำสำหรับแรงงานไร้ฝีมือที่เข้าตลาดแรงงานใหม่ ซึ่งมีอยู่ประมาณ 4-5 แสนคน แต่อย่างไรก็ตามยังมีแรงงานจำนวนหนึ่งที่อายุการทำงานเกิน 1 ปีขึ้นไป แต่นายจ้างยังจ่ายค่าจ้างเท่ากับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำอยู่

4) หลักเกณฑ์การพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ กำหนดตามมาตรา 87 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 กำหนดว่าในการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้กรรมการค่าจ้างศึกษาและพิจารณาหลักเกณฑ์ต่างๆ ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 หลักเกณฑ์ด้านความจำเป็นในการครองชีพของลูกจ้าง ได้แก่ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับอยู่ ดัชนีค่าครองชีพ อัตราเงินเฟ้อ ราคาสินค้า มาตรฐานการครองชีพ

กลุ่มที่ 2 หลักเกณฑ์ด้านความสามารถในการจ่ายของนายจ้าง ได้แก่ ต้นทุนการผลิต ความสามารถของธุรกิจ และผลิตภาพแรงงาน

กลุ่มที่ 3 หลักเกณฑ์ด้านข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ และสภาพเศรษฐกิจและสังคม

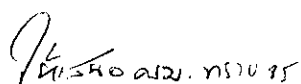
โดยคณะกรรมการค่าจ้างให้ความสำคัญกับหลักเกณฑ์กลุ่มที่ 1 เป็นอันดับแรก ประมาณร้อยละ 40-60

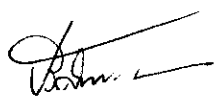
ในการนี้....

ในการนี้ กระทรวงแรงงานพิจารณาเห็นว่า การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้างตามมาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 และมีผลกระทบต่อนายจ้างและลูกจ้างทั่วประเทศ จึงเห็นควรนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ ได้จัดส่งประกาศฉบับดังกล่าวเพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับประจำเดือนพฤศจิกายน 2549 แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการด้วย

ขอแสดงความนับถือ

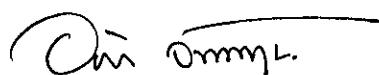

นายอภัย จันทนจุลกะ

(หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล)
รองนายกรัฐมนตรี รักษาการแทน

นายกรัฐมนตรี

31 ต.ค. 2549

(นายอภัย จันทนจุลกะ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์

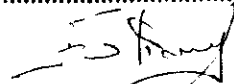
โทร. 0-2643-4377, 0-2232-1137-40

โทรสาร. 0-2232-1138

กราบเรียน นายกรัฐมนตรี ผ่าน รอง นรม.

เห็นควรเสนอ ครม. เป็นวาระทราบ

ในวันที่ ๓๑ ต.ค. ๕๙

(นายรองพล เจริญพันธุ์)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทอ ๙ / 10

ส่ง ได้นำเสนอคณะรัฐมนตรี

เมื่อวันที่ 31 ต.ค. 2549 ลงมติว่า

รับทราบ

ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๗)

ด้วยคณะกรรมการค่าจ้างได้มีการศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับอยู่ ประกอบกับข้อเท็จจริงอื่นตามแนวทางในการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำพื้นฐานและอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนด และมีมติเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๙ ให้ปรับปรุงอัตราค่าจ้างขั้นต่ำพื้นฐานและอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด ตามมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๖) ลงวันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๒ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำพื้นฐานเป็นเงินวันละหนึ่งร้อยสี่สิบสามบาท

ข้อ ๓ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละหนึ่งร้อยเก้าสิบเอ็ดบาท ในท้องที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร

ข้อ ๔ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละหนึ่งร้อยแปดสิบหกบาท ในท้องที่จังหวัดภูเก็ต

ข้อ ๕ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละหนึ่งร้อยเจ็ดสิบสองบาท ในท้องที่จังหวัดชลบุรี

ข้อ ๖ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละหนึ่งร้อยหกสิบแปดบาท ในท้องที่จังหวัดสระบุรี

ข้อ ๗ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละหนึ่งร้อยหกสิบสองบาท ในท้องที่จังหวัดนครราชสีมา

ข้อ ๘ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละหนึ่งร้อยหกสิบเอ็ดบาท ในท้องที่จังหวัดระยอง

ข้อ ๙ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละหนึ่งร้อยหกสิบบาท ในท้องที่จังหวัดฉะเชิงเทรา พระนครศรีอยุธยา และระนอง

ข้อ ๑๐ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละหนึ่งร้อยห้าสิบเก้าบาท ในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ และพังงา

ข้อ ๑๑ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละหนึ่งร้อยห้าสิบหกบาท ในท้องที่จังหวัดกระบี่ และเพชรบุรี

ข้อ ๑๒ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละหนึ่งร้อยห้าสิบห้าบาท ในท้องที่จังหวัดกาญจนบุรี จันทบุรี และลพบุรี

ข้อ ๑๓ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละหนึ่งร้อยห้าสิบสี่บาท ในท้องที่จังหวัดราชบุรี สมุทรสงคราม และสระแก้ว

ข้อ ๑๔ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละหนึ่งร้อยห้าสิบสองบาท ในท้องที่จังหวัดตรัง
ประจวบคีรีขันธ์ ปราจีนบุรี สงขลา สิงห์บุรี และอ่างทอง

ข้อ ๑๕ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละหนึ่งร้อยห้าสิบบาท ในท้องที่จังหวัดเลย และอุดรธานี

ข้อ ๑๖ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละหนึ่งร้อยสี่สิบเก้าบาท ในท้องที่จังหวัดชุมพร ตราด
ลำปาง ลำพูน สุโขทัย และสุพรรณบุรี

ข้อ ๑๗ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละหนึ่งร้อยสี่สิบแปดบาท ในท้องที่จังหวัดกาฬสินธุ์
ขอนแก่น นครพนม นครศรีธรรมราช นราธิวาส บุรีรัมย์ ปัตตานี ยะลา สตูล และหนองคาย

ข้อ ๑๘ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละหนึ่งร้อยสี่สิบเจ็ดบาท ในท้องที่จังหวัดกำแพงเพชร
ตาก นครนายก นครสวรรค์ พัทลุง พิษณุโลก เพชรบูรณ์ สุราษฎร์ธานี และอุตรดิตถ์

ข้อ ๑๙ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละหนึ่งร้อยสี่สิบหกบาท ในท้องที่จังหวัดชัยนาท ชัยภูมิ
เชียงราย มหาสารคาม มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ สกลนคร หนองบัวลำภู และอุทัยธานี

ข้อ ๒๐ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละหนึ่งร้อยสี่สิบห้าบาท ในท้องที่จังหวัดพิจิตร
แม่ฮ่องสอน สุรินทร์ อุบลราชธานี และอำนาจเจริญ

ข้อ ๒๑ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละหนึ่งร้อยสี่สิบสี่บาท ในท้องที่จังหวัดพะเยา และแพร่

ข้อ ๒๒ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละหนึ่งร้อยสี่สิบสามบาท ในท้องที่จังหวัดน่าน

ข้อ ๒๓ เพื่อประโยชน์ตามข้อ ๒ ถึงข้อ ๒๒ คำว่า “วัน” หมายถึง เวลาทำงานปกติของลูกจ้าง
ซึ่งไม่เกินชั่วโมงทำงานดังต่อไปนี้ แม้นายจ้างจะให้ลูกจ้างทำงานน้อยกว่าเวลาทำงานปกติเพียงใดก็ตาม

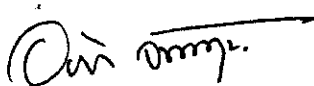
(๑) เจ็ดชั่วโมง สำหรับงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้างตามกฎหมายกระทรวง
ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

(๒) แปดชั่วโมง สำหรับงานอื่นซึ่งไม่ใช่งานตาม (๑)

ข้อ ๒๔ ห้ามมิให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างเป็นเงินแก่ลูกจ้างน้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

ข้อ ๒๕ ประกาศกระทรวงแรงงานฉบับนี้ ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

(นายอภัย จันทนจุลกะ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

คำชี้แจง
ประกาศกระทรวงแรงงาน
เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๗)

ตามที่กระทรวงแรงงานได้ออกประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๗) ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไปนั้น เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้มีความเข้าใจในการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำครั้งนี้ กระทรวงแรงงาน จึงขอชี้แจงให้ทราบทั่วกัน ดังนี้

๑. การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้าง ซึ่งเป็นองค์กรไตรภาคี ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกอบด้วย ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และผู้แทนฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายละ ๕ คนเท่ากัน

๒. ในการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ คณะกรรมการค่าจ้างจะศึกษาและพิจารณาข้อมูล และข้อเท็จจริงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ คือ อัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับอยู่ ดัชนีค่าครองชีพ อัตราเงินเฟ้อ มาตรฐานการครองชีพ ต้นทุนการผลิต ราคาของสินค้า ความสามารถของธุรกิจ ผลผลิตภาพแรงงาน ผลผลิตสัมพัทธ์มวลรวมของประเทศ และสภาพ เศรษฐกิจและสังคม

๓. คณะกรรมการค่าจ้างได้กระจายอำนาจการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำไปยังภูมิภาค โดยได้ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำกรุงเทพมหานคร และคณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด รวม ๗๖ คณะ เป็นองค์กรไตรภาคีเช่นเดียวกับคณะกรรมการค่าจ้าง เพื่อให้ทำหน้าที่เสนอแนะอัตราค่าจ้าง ขั้นต่ำของจังหวัดให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในแต่ละพื้นที่มากยิ่งขึ้น

๔. สำหรับการพิจารณาทบทวนอัตราค่าจ้างขั้นต่ำปี ๒๕๔๕ คณะกรรมการค่าจ้างได้กำหนดกรอบ แนวทางการพิจารณา โดยแบ่งข้อมูลตามหลักเกณฑ์เป็น ๓ กลุ่ม ตามลำดับความสำคัญ คือ กลุ่มความจำเป็น ในการครองชีพของลูกจ้าง กลุ่มความสามารถในการจ่ายของนายจ้าง และกลุ่มสภาพเศรษฐกิจและสังคม เมื่อ คณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดได้พิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดตามหลักเกณฑ์ในกรอบแนวทาง แล้ว จะส่งผลการพิจารณาให้คณะกรรมการค่าจ้าง พิจารณาต่อไป

๕. การพิจารณาตามข้อ ๔ เป็นการใช้อัตราภาวะการครองชีพในปี ๒๕๔๕ ซึ่งภาวะเศรษฐกิจ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ราคาน้ำมันมีการปรับสูงขึ้นเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง แม้ในช่วงปลายปี ๒๕๔๕ ราคาน้ำมันมีแนวโน้มลดลงทำให้ราคาสินค้า อุปโภคบริโภคที่จำเป็นในการดำรงชีพมีการปรับราคา เพิ่มขึ้นหรือลดขนาด หรือปริมาณลง ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อสูงขึ้น ดังนั้น เพื่อรักษาอำนาจซื้อของแรงงานไร้ฝีมือ แรกเข้าทำงานให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ในแต่ละวัน คณะกรรมการค่าจ้างจึงได้มีมติให้คณะอนุกรรมการอัตรา ค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดพิจารณาทบทวนอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่ได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๕ ใหม่

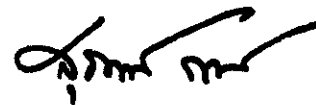
๖. การพิจารณาของคณะกรรมการค่าจ้างนี้อยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาคและรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย ผลการพิจารณาจะนำไปสู่ข้อยุติที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกฝ่าย เพื่อให้นายจ้างสามารถประกอบธุรกิจอยู่ได้ ลูกจ้างสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข ซึ่งเมื่อศึกษาและพิจารณาข้อมูลตามหลักเกณฑ์จะเห็นได้ว่าแต่ละจังหวัดมีสภาพเศรษฐกิจ ภาวะการครองชีพ และสภาพสังคมที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นการเหมาะสมที่จะกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่แตกต่างกันตามสภาพเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละจังหวัด

๗. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามประกาศฉบับนี้ไม่มีผลบังคับใช้กับลูกจ้างของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ลูกจ้างที่ทำงานเกษตรกรรม ได้แก่ งานเพาะปลูก งานประมง งานป่าไม้ งานเลี้ยงสัตว์ ลูกจ้างที่รับงานไปทำที่บ้าน ลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย และลูกจ้างที่ทำงานอันมิได้แสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ

๘. นายจ้างจะต้องจ่ายค่าจ้างเป็นเงินให้แก่ลูกจ้างทุกคนไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนดไม่ว่าลูกจ้างนั้นจะมีเชื้อชาติ สัญชาติ วัย หรือเพศใด สำหรับนายจ้างรายใดได้จ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างเท่ากับหรือสูงกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่ปรับใหม่ ถือว่านายจ้างรายนั้นปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายค่าจ้างขั้นต่ำแล้ว ส่วนนายจ้างรายใดที่ยังจ่ายน้อยกว่าค่าจ้างขั้นต่ำอัตราใหม่ให้ปรับค่าจ้างให้เท่ากับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามที่สถานประกอบการดำเนินการอยู่

๙. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำนี้มุ่งที่จะคุ้มครองแรงงานไร้ฝีมือที่เข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่ในปี ๒๕๕๐ เพื่อให้แรงงานเข้าใหม่เหล่านี้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ตามสมควรแก่ภาวะการครองชีพในปี ๒๕๕๐ สำหรับแรงงานที่เข้าสู่ตลาดแรงงานมาไม่น้อยกว่า ๑ ปี จะเป็นแรงงานที่มีทักษะฝีมือมากขึ้น มีผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้น นายจ้างควรพิจารณาปรับค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างมากกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ โดยปรับให้ตามผลงานหรือตามผลิตภาพแรงงานหรือตามทักษะฝีมือแรงงานที่เพิ่มขึ้น

จึงชี้แจงมาเพื่อทราบ และขอความร่วมมือเจ้าของสถานประกอบการทั้งหลายปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายค่าจ้างขั้นต่ำที่กล่าวมาแล้วโดยทั่วกันด้วย

กระทรวงแรงงาน

ตุลาคม ๒๕๔๙

สรุปผลการประชุมคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ 16 ครั้งที่ 8/2549

สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์ กลุ่มงานพัฒนาระบบรายได้และค่าจ้างขั้นต่ำ ได้จัดประชุม คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ 16 ครั้งที่ 8/2549 เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2549 เวลา 13.30 น. ณ ห้องประชุม สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์ ชั้น 13 อาคาร 15 ชั้น กระทรวงแรงงาน ผลการประชุมโดยสรุปดังนี้

1. มีผู้เข้าประชุม จำนวน 13 คน ประกอบด้วย ผู้แทนฝ่ายรัฐบาล 4 คน ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง 4 คน และผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง 5 คน ดังนี้

(1) นายพรชัย	อยู่ประยงค์	ทำหน้าที่แทนประธานกรรมการ
	ผู้ตรวจราชการกระทรวงแรงงาน	
(2) นายกิตติศักดิ์	สินธุวิช	กรรมการ
	รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	
(3) นางอัญญา	ไวความดี	กรรมการ
	รองผู้อำนวยการธนาคารแห่งประเทศไทย	
(4) นางนทีทิพย์	ทองเขาอ่อน	กรรมการ
	ผู้อำนวยการสำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า	
(5) นายสมพงศ์	นครศรี	กรรมการ
	ประธานกิตติมศักดิ์และสมาชิก	
	สภาองค์การนายจ้างผู้ประกอบการค้าและอุตสาหกรรมไทย	
(6) นายอรรถยุทธ	ถิยะวิช	กรรมการ
	เลขาธิการสภาองค์การนายจ้างผู้ค้าและบริการเครื่องอุปโภคบริโภค	
(7) นายสุวิทย์	คาราสีฆณ์	กรรมการ
	กรรมการสภาองค์การนายจ้างผู้ประกอบการอุตสาหกรรมพาณิชย์แห่งประเทศไทย	
(8) นายพิพัฒน์	ปรีดาวิภาต	กรรมการ
	ประธานสภาองค์การนายจ้างไทย	
(9) นายจรัส	ไชยลังกา	กรรมการ
	รองประธานสภาองค์การลูกจ้างแรงงานแห่งประเทศไทย	
(10) นายประเทือง	แสงสังข์	กรรมการ
	ที่ปรึกษาสภาองค์การลูกจ้างสัมพันธ์แรงงานแห่งประเทศไทย	
(11) นายพนัส	ไทยล้วน	กรรมการ
	ประธานสภาองค์การลูกจ้างแรงงานแห่งประเทศไทย	
(12) นายชัยพร	จันทนา	กรรมการ
	ที่ปรึกษาสภาองค์การลูกจ้างแห่งชาติ	

(13) นายทวี....

(13) นายทวี

เดชะธีราวัฒน์

กรรมการ

เลขาธิการสภาองค์การลูกจ้างสมาพันธ์แรงงานแห่งประเทศไทย

โดยมีนางเพชรรัตน์ สีนอวย ผู้อำนวยการกลุ่มงานพัฒนาระบบรายได้และค่าจ้างขั้นต่ำ เป็นเลขานุการ

2. ที่ประชุมได้พิจารณา

2.1 ข้อมูล ข้อเท็จจริง (ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2549 จนถึง 30 กันยายน 2549 และภาคการณ้แนวโน้มในอนาคต) ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 โดยพิจารณาจากข้อมูล 3 กลุ่ม คือ

(1) ข้อมูลด้านความจำเป็นในการครองชีพของลูกจ้าง ได้แก่ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับอยู่ ดัชนีค่าครองชีพ อัตราเงินเฟ้อ มาตรฐานการครองชีพ และราคาสินค้า

(2) ข้อมูลด้านความสามารถในการจ่ายของนายจ้าง ได้แก่ ต้นทุนการผลิต ความสามารถของธุรกิจ และผลิตภาพแรงงาน

(3) ข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ และสภาพเศรษฐกิจและสังคม

2.2 ข้อเสนอของคณะกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดที่เสนอให้มีการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด ในอัตรา 1 – 11 บาท จำนวน 70 จังหวัด ไม่เสนอขอปรับ จำนวน 3 จังหวัด และไม่ได้มติ อีก 3 จังหวัด

2.3 สภาองค์การนายจ้างผู้ประกอบการค้าและอุตสาหกรรมไทย (อีคอนไทย) ได้เสนอความคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงพัฒนาและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการพิจารณาอัตรา ค่าจ้างขั้นต่ำ โดยเห็นว่าการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำนั้น คณะกรรมการค่าจ้างควรพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับขนาดของอุตสาหกรรม ประเภทของอุตสาหกรรม สภาพการทำงานที่เสี่ยงต่อความปลอดภัยในการทำงาน ร่วมกับข้อมูลอื่นๆด้วย เนื่องจากการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายภูมิภาคและจังหวัดนั้น ผลการบังคับใช้ยังไม่ครอบคลุมถึงสภาพการทำงานที่แท้จริงและเสนอให้มีการพิจารณาปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำทุก 3 ปีแทนทุกปี

จากข้อมูล 2.1 – 2.3 ที่ประชุมได้มีการอภิปรายแสดงความเห็นกันอย่างกว้างขวาง และมีความคิดเห็น ดังนี้

(1) ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ (ม.ค. - ก.ย. 2549) เปรียบเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปี 2548 สูงขึ้นร้อยละ 5.2 แต่คาดว่าในช่วงครึ่งหลังของปีมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากราคาน้ำมัน มีการปรับลดราคาเป็นระยะตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2549 เป็นต้นมาและกระทรวงพาณิชย์คาดการณ์ว่า อัตราการเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของทั้งประเทศ เฉลี่ยทั้งปี จะอยู่ที่ ร้อยละ 4.5-5.0

(2) จากสถานการณ์อุทกภัยทำให้มีพื้นที่ในหลายจังหวัดได้รับความเสียหาย ส่งผลให้ราคาสินค้าโดยเฉพาะผักและเนื้อสัตว์ สินค้าอุปโภคบริโภคมีราคาสูงขึ้น และส่งผลให้เศรษฐกิจมีการชะลอตัว

ดังนั้น.....

ดังนั้น การปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจึงควรเป็นอัตราที่เหมาะสมเพื่อให้ลูกจ้างมีรายได้ที่เพียงพอต่อการครองชีพและไม่ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตและเป็นการเข้าเดิมนายจ้างที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์อุทกภัยอยู่แล้ว

(3) จากข้อเสนอแนะของคณะกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด พบว่ามี บางจังหวัด ไม่เสนอขอปรับอัตราค่าจ้างหรือบางจังหวัดเสนอขอปรับแต่ในอัตราที่น้อยกว่าภาวะค่าครองชีพที่สูงขึ้น ซึ่งอาจส่งผลให้ลูกจ้างไม่สามารถดำรงชีพอยู่ได้ในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน ดังนั้น คณะกรรมการค่าจ้าง จึงควร มีการพิจารณาปรับเพิ่มอัตราค่าจ้างตามข้อมูลข้อเท็จจริง สำหรับจังหวัดที่เสนอขอปรับในอัตราที่เหมาะสมแล้ว ก็ควรให้ตามที่จังหวัดเสนอขอ

(4) ในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ราคาน้ำมันมีการปรับตัวสูงขึ้นเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่องในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2549 แม้ว่าตั้งแต่เดือนสิงหาคม เป็นต้นมา ราคาน้ำมันจะมีแนวโน้มลดลงก็ตาม แต่ก็ยังส่งผลให้ราคาสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นในการดำรงชีพมีการปรับราคาสูงขึ้น ลดขนาดหรือปริมาณลง จึงมีผลทำให้อัตราเงินเฟ้อสูงขึ้น และเมื่อพิจารณาจากข้อมูลข้อเท็จจริงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541(เอกสาร 5) ประกอบกับข้อเสนอและข้อคิดเห็นของคณะกรรมการทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคทั้ง 76 จังหวัด ตลอดจนข้อคิดเห็นของผู้แทนทั้ง 3 ฝ่ายในคณะกรรมการค่าจ้าง จึงควรมีการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำทุกจังหวัดในอัตราที่เหมาะสม เพื่อรักษาอำนาจซื้อของแรงงานไว้ฝีมือแรกเข้าทำงานไว้ และไม่เป็นภาระต่อต้นทุนการผลิตของนายจ้างและความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

จากนั้นคณะกรรมการค่าจ้างจึงได้มีมติเป็นเอกฉันท์ ดังนี้

1. ให้ปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในอัตรา 3 – 8 บาท ใน 76 จังหวัด โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2550 ดังนี้

- วันละ 3 บาท ใน 1 จังหวัด คือ จังหวัดน่าน
- วันละ 4 บาท ใน 51 จังหวัด คือ จังหวัดกาญจนบุรี ลพบุรี ชัยนาท เชียงราย อุทัยธานี ชัยภูมิ สกลนคร มหาสารคาม มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ หนองบัวลำภู ตราด สุพรรณบุรี ลำปาง ลำพูน สุโขทัย ชุมพร นครนายก นครสวรรค์ กำแพงเพชร อุตรดิตถ์ ตาก พัทลุง เพชรบูรณ์ พิชญโลก ตรัง สมุทรสงคราม เชียงใหม่ พังงา พะเยาแพร่ แม่ฮ่องสอน พิจิตร สุรินทร์ อำนาจเจริญ อุบลราชธานี กาฬสินธุ์ ขอนแก่น นครพนม บุรีรัมย์ หนองคาย นครศรีธรรมราช นราธิวาส ปัตตานี ยะลา สตูล นครราชสีมา อ่างทอง สุราษฎร์ธานี
- วันละ 5 บาท ใน 10 จังหวัด คือ จังหวัดภูเก็ต ปราจีนบุรี อุตรธานี จันทบุรี สิงห์บุรี ระนอง ประจวบคีรีขันธ์ สระบุรี พระนครศรีอยุธยา กระบี่
- วันละ 6 บาท ใน 4 จังหวัด คือ จังหวัดชลบุรี เพชรบุรี ระยอง เลย
- วันละ 7 บาท ใน 9 จังหวัด คือ จังหวัดฉะเชิงเทรา ราชบุรี สระแก้ว กรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ สมุทรสาคร นครปฐม
- วันละ 8 บาท ใน 1 จังหวัด คือ จังหวัดสงขลา

ดังนั้น อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ณ วันที่ 1 มกราคม 2550 จึงมี 20 กลุ่มจังหวัดท้องที่ ดังนี้

- (1) ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละ 191 บาท ในท้องที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร
- (2) ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละ 186 บาท ในท้องที่จังหวัดภูเก็ต
- (3) ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละ 172 บาท ในท้องที่จังหวัดชลบุรี
- (4) ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละ 168 บาท ในท้องที่จังหวัดสระบุรี
- (5) ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละ 162 บาท ในท้องที่จังหวัดนครราชสีมา
- (6) ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละ 161 บาท ในท้องที่จังหวัดระยอง
- (7) ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละ 160 บาท ในท้องที่จังหวัดฉะเชิงเทรา พระนครศรีอยุธยา และระนอง
- (8) ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละ 159 บาท ในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ และ พังงา
- (9) ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละ 156 บาท ในท้องที่จังหวัดกระบี่ และเพชรบุรี
- (10) ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละ 155 บาท ในท้องที่จังหวัดกาญจนบุรี จันทบุรี และฉะเชิงเทรา
- (11) ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละ 154 บาทในท้องที่จังหวัดราชบุรี สมุทรสงคราม และสระแก้ว
- (12) ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละ 152 บาท ในท้องที่จังหวัดตรัง ประจวบคีรีขันธ์ ปราจีนบุรี สงขลา สิงห์บุรี และอ่างทอง
- (13) ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละ 150 บาท ในท้องที่จังหวัดเลย และอุดรธานี
- (14) ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละ 149 บาท ในท้องที่จังหวัดชุมพร ตรัง ลำปาง ลำพูน สุโขทัย และสุพรรณบุรี
- (15) ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละ 148 บาท ในท้องที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น นครพนม นครศรีธรรมราช นราธิวาส บุรีรัมย์ ปัตตานี ยะลา สตูล และหนองคาย
- (16) ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละ 147 บาท ในท้องที่จังหวัดกำแพงเพชร ตาก นครนายก นครสวรรค์ พัทลุง พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ สุราษฎร์ธานี และอุตรดิตถ์
- (17) ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละ 146 บาท ในท้องที่จังหวัดชัยนาท ชัยภูมิ เชียงราย มหาสารคาม มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ สกลนคร หนองบัวลำภู และอุทัยธานี
- (18) ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละ 145 บาทในท้องที่จังหวัดพิจิตร แม่ฮ่องสอน สุรินทร์ อุบลราชธานี และอำนาจเจริญ

(19) ให้กำหนด....

(19) ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละ 144 บาท ในท้องที่จังหวัดพะเยา และแพร่

(20) ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละ 143 บาท ในท้องที่จังหวัดน่าน

อัตราค่าจ้างขั้นต่ำพื้นฐานเป็นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำสุด คือ อัตราวันละ 143 บาท

ทั้งนี้ ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2550 เป็นต้นไปเป็นต้นไป ซึ่งที่ประชุมมีมติ
เป็นเอกฉันท์รับรองสรุปผลการประชุมตามที่เลขานุการสรุปผลการประชุม

สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์

กลุ่มงานพัฒนาระบบรายได้และค่าจ้างขั้นต่ำ

27 ตุลาคม 2549